

קדחת הקרציות בכלבים

כלבים רבים בישראל, בכל גיל ומכל גזע, נדבקים בקדחת הקרציות. לכן, היא נחשבת כיום לאחת מהמחלות הנפוצות ביותר. כלבים ובני אדם יכולים להדבק במחלה, בתנאי שהקרציות נצמדות לגופם למשך 24 שעות לפחות. עם זאת, רק במקרים מעטים ביותר ימצאו הווטרינר או הבעלים את הקרציות עצמן על גופו של הכלב החולה.

קדחת הקרציות נגרמת על-ידי חיידק הארליכיה, ודורשת אבחון נכון וטיפול מתאים. למחלה שני מופיע קליניים:

- **המופע האקוטי** – כולל תשישות, חוסר תיאבון ולעיתים גם דימום מהאף
- **המופע הכרוני** – כולל ירידה הדרגתית במשקל בשל חוסר התיאבון וחולשה משמעותית

סימנים אפשריים נוספים: חום גבוה, קשרי לימפה מוגדלים ושטפי דם קטנים בחניכיים, באוזניים, בעיניים (בחלקן הלבן) ובמקומות שונים על-גבי העור.

אבחון המחלה

באמצעות ספירת דם ובדיקות ביוכימיות אפשר לאבחן את קיום החיידק בדם הכלב. עוד בשלב המופע האקוטי חלה ירידה חדה בכמות טסיות הדם, החיוניות לתהליך קרישת הדם. במופע הכרוני מופיעים שינויים אופייניים נוספים.

דרך נוספת לאבחון המחלה היא בדיקה של קיום הנוגדנים לחיידק הארליכיה. כאשר התוצאה חיובית, עולה הסבירות כי הכלב נדבק במחלה, או לכל הפחות נחשף לחיידק בעבר. בדיקות נוספות לאבחון המחלה, במקרים כרוניים ומתקדמים, כוללות: בדיקות מח עצם, בדיקות PCR וביופסיה של קשרי הלימפה.

אופן הטיפול בכלב החולה

טיפול אנטיביוטי ראשוני, הניתן במופע האקוטי של המחלה, יכול להוביל להחלמה מהירה. בשלב הכרוני סיכויי ההחלמה פוחתים. כמו כן, נעשה שימוש בעירוי דם במקרים של דימום כבד ובסטרואידים.

במידה שגופו של הכלב אינו מגיב בהצלחה לטיפולים, יש לבדוק את קיומו של חיידק נוסף, ולטפל גם בו כראוי. חיידק הבבזיה למשל, מועבר על-ידי קרציות מאותו הסוג, ולכן הימצאותו בגוף הכלב אפשרית ביותר.